

Sygn. akt VI Gz 231/17

POSTANOWIENIE

Dnia 09 listopada 2017 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SO Jerzy P. Naworski (spr.)

Sędziowie: SO Zbigniew Krepski, SO Joanna Rusińska

po rozpoznaniu w dniu 09 listopada 2017 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. W.

przeciwko I. C.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na zawarte w pkt II (drugim) wyroku Sądu Rejonowego we Włocławku z dnia 19 czerwca 2017 r. (sygn. akt V GC 984/14) postanowienie o kosztach procesu

postanawia

- zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że w pkt II (drugi) wyroku podwyższyć zasądzoną kwotę z 4.863,00 zł (cztery tysiące osiemset sześćdziesiąt trzy) złote do kwoty 6.063,00 zł (sześć tysięcy sześćdziesiąt trzy) złote,
- zasądzić od pozwanej na rzecz powoda kwotę 150,00 zł (sto pięćdziesiąt) złotych tytułem kosztów postępowania zażaleniowego

Jerzy P. Naworski

Zbigniew Krepski Joanna Rusińska

UZASADNIENIE

W pkt II wyroku zaocznego z dnia 19 czerwca 2017 r. Sąd Rejonowy zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 4.863,00 zł (k. 57) wskazując w uzasadnieniu, że składa się na nie opłata od pozwu (1.246,00 zł), wynagrodzenie pełnomocnika (3.600,00 zł), wynikające z § 2 pkt 5 rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. poz. 1804 ze zm., dalej jako taryfa radcowska), i opłata od pełnomocnictwa (17,00 zł) - k. 68 – 68, s. 2.

W zażaleniu na to postanowienie powód zarzucił mu naruszenie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99 k.p.c. i § 2 pkt 5 taryfy radcowskiej przez zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 3.600,00 zł, a nie w wysokości 4.800,00 zł. W oparciu o ten zarzut żalący się wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia przez zasądzenie od pozwanej kwoty 6.063,00 zł oraz kosztów postępowania zażaleniowego. Skarżący podkreślił, że zgodnie z obowiązującą w chwili wniesienia pozwu taryfą radcowską stawka minimalna określona w § 2 pkt 5 taryfy wynosiła 4.800,00 zł. Taryfa została zmieniona rozporządzeniem ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. (Dz. U. poz. 1667, dalej jako nowela), lecz w świetle jej § 2 do spraw wszczętych i niezakończonych przed wejściem w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe (k. 63-64).

Pozwana nie udzielił odpowiedzi na zażalenie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zarzut naruszenia art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99 i § 2 pkt 5 taryfy radcowskiej jest zasadny. Jak trafnie podniósł skarżący, Sąd pierwszej instancji pominął § 2 noweli, zgodnie z którym do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem jej wejścia w życie stosuje się przepisy dotychczasowe do czasu zakończenia postępowania w danej instancji. Rozporządzenie weszło w życie z dniem 27 października 2016 r. (§ 3), a ponieważ sprawa w pierwszej instancji nie została zakończona do tego dnia, zastosowanie znajdowała stawka minimalna określona w § 2 pkt 5 taryfy sprzed nowelizacji, która wynosiła 4.800,00 zł, a nie, jak przyjął Sąd pierwszej instancji, 3.600,00 zł, ustalona w noweli.

W związku z tym należało na podstawie art. 386 § 1 w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że podwyższyć zasądzone koszty procesu do kwoty 6.063,00 zł i zasądzić od pozwanej na rzecz powoda koszty postępowania zażaleniowego, na które składa się opłata od zażalenia (30,00 zł) i wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 120,00 zł (§ 10 ust. 2 pkt 1 taryfy radcowskiej).

Jerzy P. Naworski

Zbigniew Krepski Joanna Rusińska

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)